

Internetconsultatie

Wijziging van de Wet verbod pelsdierhouderij in verband met het toevoegen van de bevoegdheid tot het opleggen van bestuursrechtelijke herstelsancties ter handhaving van die wet.

Aan Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Datum 17 januari 2018
Auteur Jasper van Ginneken

Excellentie!

Na kennis te hebben genomen van het voorstel van wijziging van de wet en de daarbij behorende toelichting, breng ik het volgende onder uw aandacht.

Aanleiding van de wijziging van wet

Kort en wel heeft u geconstateerd dat op dit moment enkel handhaving via het strafrecht mogelijk is en daarmee – terecht – geconstateerd dat van een effectieve en efficiënte handhaving in mindere mate sprake is. U wilt de mogelijkheid creëren om ook via de bestuursrechtelijke weg tot handhaving te komen.

Bestuursrechtelijke handhaving en bescherming van de burger

Uit de voorgestelde wijziging, vloeit voort dat er een behoefte is om tot wijziging van de wet te komen teneinde een bestuursrechtelijke handhavingsbevoegdheid in het leven te roepen. Daarmee wordt een bevoegdheid gecreëerd die de overheid in staat stelt om ongevraagd zichzelf te mengen in het (waarschijnlijk) bedrijf van een burger en daarmee een gelegitimeerde inbreuk op artikel 1 Eerste Protocol te maken.

Dat inmenging mogelijk moet zijn, vloeit wel voort uit het gegeven dat de Hoge Raad heeft geoordeeld dat de wet een gelegitimeerde beperking van artikel 1 Eerste Protocol in zich heeft¹.

Blijkens de memorie van toelichting wenst u zowel een mogelijkheid voor het opleggen van een last onder dwangsom als het toepassen van bestuursdwang te creëren. Ik realiseer mij dat er ofwel toepassing kan worden gegeven aan artikel 5:31 e.v. Algemene wet bestuursrecht, of niet. Wel baart een zonder enige beperking toegestane handhaving mij wat te rauw.

Last onder bestuursdwang en onomkeerbaarheid

De handhaving die via de bestuursrechtelijke weg zal worden ingezet, zal zich er met name op richten dat een bedrijfsinrichting moet ophouden te bestaan. Dat doel bewerkstelligen zal zich niet zomaar laten bereiken met een last onder dwangsom.

Zeker wanneer er sprake is van een last onder dwangsom die opgelegd is aan een rechtspersoon, zal er niet zomaar sprake zijn van een daadwerkelijke prikkel. Om daadwerkelijk te bereiken wat er beoogd wordt: het beëindigen van de bedrijfsinrichting, zal het toepassen van bestuursdwang het meest geëigende handhavingsmiddel zijn.

Tendens is dat er sprake is van een terughoudendheid bij de Afdeling bestuursrechtspraak op het moment dat er middels bestuursdwang handhavend wordt opgetreden. Bestuursdwang heeft vaak een onomkeerbaar karakter en zo het al omkeerbare effecten tot gevolg zou hebben, zijn de kosten die daarmee samenhangen aanzienlijk². Hetgeen met zich meebrengt dat een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening die ertoe strekt dat het besluit van het handhavend bestuursorgaan wordt geschorst, met regelmaat wordt toegewezen. Op dat moment mist de opgelegde last haar werking.

In het geval er een last onder dwangsom wordt opgelegd, zal het afwegen van belangen – hetgeen het bezwaar is bij het punitieve karakter van het strafrecht –

¹ Hoge Raad, 16 december 2016, ECLI:NL:HR:2016:2888

² Vgl. Afdeling bestuursrechtspraak, 3 juni 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BI7230, College Beroep voor het bedrijfsleven, 16 april 2004, ECLI:NL:CBB:2004:AO8319

niet worden weggenomen door het creëren van een bestuursrechtelijke bevoegdheid om handhavend op te treden.

Al met al komt het mij voor dat het huidige voorstel, te weinig effect zal hebben. De bevoegdheid zal uiteindelijk in deze vorm niet leiden tot het gewenste resultaat.

Vergelijking overname en sluiting op grond van de Woningwet

In deze internetconsultatie neem ik de vrijheid om een voorstel tot aanpassing van de wijziging van wet te doen. Ik maak daartoe de vergelijking met de beheersbevoegdheid van artikel 13b Woningwet. De kosten die voortvloeien uit dat beheer kunnen ingevolge artikel 14 Woningwet worden verhaald en ingevorderd.

Een last die wordt gegeven, zou wat mij betreft een zeer korte termijn kunnen hebben, om vervolgens vast te stellen – naar het model van de Woningwet – dat er niet aan de verplichtingen is voldaan en om die reden tot het beheer van de bedrijfsinrichting kan worden gekomen, met verhaal van de kosten. Op die manier zal er geen enkel belang meer aanwezig zijn om de bedrijfsinrichting in stand te doen houden.

Op het moment dat er sprake is van een strafrechtelijke verdenking, die parallel aan de bestuursrechtelijke handhaving kan lopen, maakt dat er een mogelijkheid is om op grond van artikel 94 lid 2 Wetboek van Strafvordering over te gaan tot het in conservatoir beslag nemen van de pelsdieren om vervolgens te verzoeken die verbeurd te verklaren. De beheerder die op grond van de beheersbevoegdheid als zodanig wordt aangesteld kan dan ook als bewaarder van de in conservatoir beslag genomen pelsdieren worden aangesteld.

Voorname combinatie van middelen, maakt dat er effectief kan worden opgetreden tegen het doden en doen doden van pelsdieren³.

Ik geef u in overweging om voornoemde wijziging mee te nemen in uw voorstel van wet.

³ Wel degelijk realiseer ik mijzelf dat er een belangenafweging gemaakt moet worden en dat de overige rechtsbeginselen moeten worden gerespecteerd, maar een en ander maakt wat mij betreft dat er voldoende mogelijkheden zijn om tot een behoorlijke beschikking te komen, die handhavend optreden legitimeert.

Met vriendelijke groet,
Recht met een +

Jasper van Ginneken